

อยู่ที่เรา

“เราดี ดีกว่า ดวงดี
เพราะดีนั้น มีที่เรานะ ดีกว่าที่ดวง
ทำดี นั้นแหละ เราหวัง
เอาดีทั้งปวง มาทำ ให้ดวงมันดี”

หลวงพ่อกุญชรทาส กล่าวไว้น่าคิด และจริงแท้แน่นอนคนเราชอบ
ฝากชีวิตหรือฝากอนาคตไว้กับพระเจ้าบ้าง ดวงบ้าง ถึงกับมีคำพูดที่เราคุ้นหูว่า
“แล้วแต่ดวง” หรือ “หมูนี้นี้ดวงไม่ดีเลย” บางคนหวังอะไรหลายๆ พอผิดหวังไม่ได้
ตั้งใจก็โทษว่าดวงไม่ดี หรือโทษนั่นโทษนี่สารพัด

พุทธศาสนา เป็นศาสนาแห่งเหตุผล เป็นศาสนาประเภท อเทวนิยม
คือ ไม่เกี่ยวกับพระเจ้าจะมามีบันดาลความสุขความทุกข์ ให้กับมนุษย์ได้ แต่ตัว
มนุษย์เองนั่นแหละ เป็นผู้สร้างตัวเองให้สุขหรือทุกข์ หลวงตาแพรวเยื่อไม้
กล่าวไว้อย่างน่าคิดว่า

“ชีวิตเปรียบเหมือนโรงละคร

ปวงนิกรเราท่านเกิดมา
ต่างร้ายรำทำที่ท่าทำ
บางครั้งเราก็เศร้าบางครั้งเราก็สุข
บางทีก็ทุกข์หัวอกสะท้อน
มีร้ายมีรักมีจากมีจร
พอจบละคร ชีวิตก็ลา
อันวรรคตอนละครชีวิต
เป็นสิ่งน่าคิดนะท่านเจ้าขา
กว่าฉากจะปิดชีวิตจะลา

เราต้องทรมาย่างสุดประมาณ

มิใช่เทวจะมาอุ้มสม

มิใช่พระพรหมจะมาเสกสรร

มิใช่ศุภรเสาร้อทิตยและจันทร

จะมดลบันดาลให้เราชั่วดี

กรรมเท่านั้นที่ลิขิตชีวิตของคน

เราจะยากดีมีจนก็สุดแต่วิถี

กฎแห่งกรรมทำดีก็ดี

ทำชั่วแล้วก็มีแต่เลวระยำ”

จะเห็นว่าชีวิตจะดี จะชั่ว ก็อยู่ที่ตัวเราทั้งสิ้นเป็นผู้กระทำ ไม่มีใครจะ
ทำให้คนอื่นดีหรือชั่วได้ พระพุทธองค์จึงทรงสอนให้คนทำดีไว้มากๆ เพราะ
ความดีเท่านั้นที่จะช่วยให้ทุกชีวิตประสบความสำเร็จ

“ความดีทำไว้ถึงคราวตายจาก

ก็มีคนอยากช่วยแบกช่วยหาม

หากทำชั่วก็พาตัวตกต่ำ

ถึงมีหน้าก็ต้องคว่ำเป็นหอยโข่งหอยแครง

คืออยู่ที่ไหนทำไว้เถิดท่าน

การบุญสุนทานจงหมั่นแสวง

ถึงใครจะว่าก็อย่าระแวง

รีบเร่งแสวงการบุญการทาน”

อย่าลืมว่า.....ชีวิตของเราเท่านั้นเป็นเจ้าชีวิต เราจะลิขิตชีวิตของเราด้วย
สองมือสองเท้าของเราเนี่ยแหละทุกสิ่งทุกอย่างจะบังเกิดแก่เราได้ก็เพราะเราเป็นผู้
ลงมือปฏิบัติกระทำเองทั้งสิ้น ความสำเร็จทุกชนิด มาจากตัวเราเอง เพราะ
ความสำเร็จนั้น.....

“เป็นเรื่องการแสวงหา	มิใช่	เกิดมาเป็น
เป็นเรื่องของการต่อสู้	มิใช่	นั่งดูดวง
เป็นเรื่องการพึ่งพา	มิใช่	ฟ้าบันดาล
เป็นเรื่องของความเชี่ยวชาญ	มิใช่	โชคช่วย
เป็นเรื่องของการฝึกฝน	มิใช่	บุญหล่นทับ
เป็นเรื่องของความสามารรถ	มิใช่	วาสนา
เป็นเรื่องของพรแสวง	มิใช่	พรสวรรค์”

.....